

SATE ȘI FOSTE SATE - ARMĂȘENII

- Scurt istoric -

Sergiu Ștefănescu

Cuvinte cheie: vestigii arheologice, Cucuteni, așchie de silex, Criș, Horodiștea-Foltești, Gorodsk-Usatovo, Noua, Hallstatt, Sântana de Mureș, șef de poliție militară.

Key words: archaeological vestiges, Cucuteni, flint chip, Criș, Horodiștea-Foltești, Gorodsk-Usatovo, Noua, Hallstatt, Sântana de Mureș, provost marshal.

Abstract:

The paper contains a brief history of Armășeni village from Băcești commune, Vaslui county, from its foundation till the beginning of the 19th century. There are described the archaeological discoveries on its surface. The provost marshal named Lungu is presented here, the one who bought the village and gave it his name. The limits of the village land are now known as well.

Satul Armășeni există și astăzi. Se află în partea de nord-vest a județului Vaslui și aparține, din punct de vedere administrativ, de comuna Băcești.

În acest material ne propunem să facem cunoscute aspecte din istoricul său, iar pentru început vom prezenta câteva spicuiuri din istoria sa mai nouă.

Extragem și prezentăm succint, o serie de informații din volumul *Tezaurul toponimic¹ al României, seria A – Moldova*. Observăm că prima sa mențiune vine de la 1772, când era sat în ținutul Vaslui, ocolul Fundului. Este menționat că la 1838 pierduse o parte din teritoriu (probabil un bătrân, care se retrăsese 2 km spre sud) pe care ia ființă satul A Treia Parte. La 1974 acesta este contopit cu satul Băcești. Din aceeași sursă de informații, aflăm că satul Armășeni a aparținut, din 1865, de comuna Dumești; la 1906 a fost alipit comunei Todirești; în 1925 Armășeni a fost pentru scurt timp comună, el însuși; în anul 1929 a fost alipit comunei Tansa. Între anii 1931 și 1950 a aparținut de comuna Dumești, iar din decembrie 1950 până în prezent, aparține de comuna Băcești.

Prezentăm și o altă informație oferită de *Dicționar geografic al județului Vaslui*². La 1889, Armășeni era descris ca sat situat în partea de vest a satului Dumești, plasa Fundurile și se afla pe coasta de sud - vest a dealului Rângoaia. Existau 42 de familii cu 240 suflete și avea 328 ha teren.

De aici aducem informații privind istoria veche a satului și începem prin a prezenta succint vestigiile arheologice descoperite pe teritoriul său.

¹ *Tezaur toponimic al României, seria A, Moldova, Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale; 1772-1988*, Editura Academiei Române, București, 1991, p.19, col 1.

² *Dicționar geografic al județului Vaslui, de C. Chiriță, editat la București, în 1889*, p. 16.

Pe raza satului, este semnalată, fără a preciza amplasamentul, o așezare cucuteniană³.

În punctul *Pe Seliște*, la N de sat, sus, sub Țiclăul Țibăneștilor, s-a aflat o vatră veche a satului. Resturile ceramice datează din *Cucuteni*...și din secolele XVI-XIX⁴.

Pe tarlaua Inăria. În partea de vest, spre șesul Gârbovățului, la poalele dealului, de o parte și de alta a unui pâraiaș, s-au găsit resturi ceramice din secolele (II) III-IV e.n. și XVI-XVIII⁵.

Sus pe platou. De la 200 m, S-E de precedentă așezare pe o terasă înaltă a dealului Propita, deasupra (pârâului) Gârbovăț, la 80-150 m, N, de stâlpul nr. 23 al unei linii electrice, s-au găsit o așchie de silex și resturi ceramice din secolele XI, XII, XII/XIII, XV/XVI-XVIII. Aceasta pare a fi prima vatră de locuire a satului⁶.

Pe tarlaua Propita. Jos, lângă șes, pe un bot de deal, delimitat spre sud-est de un drum de pământ, iar spre VNV de un canal de desecare, la 50-150 m, V de stâlpul nr. 22 al aceleiași linii electrice am descoperit locuiri *Criș, Cucuteni, Horodiștea-Foltești, etapa Gorodsk-Usatovo, Noua, Hallstatt, Sântana de Mureș* și din secolele XVI/XVII-XVIII⁷. Poate o vatră de prisacă.

La vest de sat. La 300 m, vest, de sat și la 500 m, E, de Gârbovăț, pe un versant însoțit, sub o linie electrică, în jurul stâlpului 14/8, de pe o mică suprafață s-a recoltat material ceramic din secolele XI, XIV/XV-XVIII⁸.

La Pod La Roșu. La 200 m, S, de podul mare de beton de peste Gârbovăț, pe DN 15 D, între albia actuală a râului Bârlad și o alta mai veche, am descoperit resturi ceramice din secolele XVII-XVIII. Credem că locuirea este mai veche și continuă, mai jos, acoperită de aluviunile aduse de apă⁹.

Apreciem că din punct de vedere arheologic, teritoriul satului a fost mulțumitor cercetat de noi. Nu a fost cercetată suprafața acoperită cu pădure și islazul, dar care nu credem că ar păstra cine știe ce vestigii arheologice.

De aici vom încerca să facem referiri la documentele scrise ce privesc istoria acestei așezări.

Istoria veche a acestui sat se pare că începe odată cu invazia și așezarea pe aceste teritorii a cumanilor, în secolul XI. Atunci, cumanii au ajuns și pe Bârladul superior, pe afluentul său Gârbovăț, unde la sud de actualul sat Vovriești¹⁰, la poala

³ Statornicie, *Continuitate, Repertoriul arheologic al Județului Vaslui*, de Ghenuță Coman, p. 63, pct. VI.7.

⁴ Muzeul Ștefan cel Mare Vaslui, *Acta Moldaviae Meridionalis*, XV-XX, I, 1993-1998, p. 162, pct. 31 Pe seliște; Sergiu Ștefănescu „Cercetări arheologice și istorice în zona mediană a bazinului superior al râului Bârlad”.

⁵ *Ibidem*, p. 162, pct. 32. Pe tarlaua Inăria.

⁶ *Ibidem*, p. 162, pct. 33. Sus pe platou.

⁷ *Ibidem*, p. 162, pct. 34. Pe tarlaua Propita.

⁸ *Ibidem*, p. 162, pct. 35. La vest de sat.

⁹ *Ibidem*, p. 162, pct. 36. La Pod la Roșu.

¹⁰ Comuna Băcești.

dealului, lângă o buclă a Gârbovățului, în tarlăua Trofinoaia¹¹, se instalase, de la înființarea sa, din sec. VII/VIII, actualul sat Țibăneștii Buhli.

Noii veniți au bulversat pe puținii locuitori ai satului. O parte s-au refugiat în pădure, la cca. 600 m, ESE, de halta CFR Suhuleț, unde au și rămas; o altă parte din locuitori (câteva familii) s-au retras în pădurea de pe platoul vestic al dealului Propita¹². După un timp, puțini din cei care au părăsit satul Țibăneștii Buhli s-au întors pe vechea vatră și au reînființat satul.

Cei de pe platoul dealului Propita au întemeiat un nou sat, care peste secole se va numi Armășeni.

Așadar este dovedită arheologic și fără dubii înființarea și continuarea, fără întrerupere, a existenței satului Armășeni, de la jumătatea secolului XI și până astăzi.

Documentar, satul are două atestări. Prima datează din 1399, noiembrie 28¹³, constatată în urma cercetărilor noastre pe teren, privind conținutul actului de la 1399. A doua atestare datează de la 1625, martie 15¹⁴. Revenind la prima atestare documentară, cea de la 1399, rezultatul cercetărilor noastre, (publicate¹⁵), însoțite și de o hartă, certifică clar, fără dubii, că cel de al doilea sat, atribuit lui Țiban, „...pe Bârlad, în gura Crasnii...”, este satul ce va purta numele de Armășeni. Dealtfel, uricul lui Iuga vv., atestă direct și indirect, patru sate: Țibăneștii¹⁶ (deveniți „ai Buhlei”), Armășenii, Suhulețul¹⁷ („apoi drept către Suhuleți”) și Pâncești¹⁸ („din drum ce mergi în satul Pâncova”).

O hotarnică de la 1746, august 5¹⁹ descrie amănunțit și exact hotarele din actul de la 1399, partea cuvenită celui de la doilea sat.

Mergea din Țiclăul Țibăneștilor, în Zarea Gârcenilor, întorcându-se pe pâraul Crăești (Crasna), în drumul Pancovei.

Timp de peste două secole nu dispunem de nici o informație privind Armășenii. Abia la 1625, martie, 15²⁰ se face o vânzare de ocină în Armășeni. Atunci apare un Carp Lungu, armaș, fecior lui Gavrilă Lungu din Olășei²¹, care cumpără mari părți din moșia Armășenilor și din Valea Rângoaei, de la Miron din Gârcina²² cu 180 lei și care dă numele boieriei sale, satului.

Acest Carp Lungu este în prima jumătate a secolului XVII un personaj cunoscut, primind însărcinări de la domnie pentru rezolvarea a diverse pricini. (ex. la

¹¹ *AMM XV-XX, I*; p. 161, pct. 25 a. Pe tarlăua Trofinoaia (I).

¹² A se vedea Nota 6.

¹³ *Documenta Romaniae Historica, A*, Moldova, vol. I, întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, 1975, p. 11-13, doc. 9B.

¹⁴ Gh. Ghibănescu, *Ispisoace și zapise*, vol. IV, p. 70-75, unde: „Miron din Gârcini vinde din sat din Armășeni până la Rediul lui Țigan”.

¹⁵ *AMM XXI*, 1999-2000, p. 100-112. A se vedea harta de la p. 112.

¹⁶ Comuna Băcești, județul Vaslui.

¹⁷ Comuna Tansa, județul Iași.

¹⁸ Comuna Poienari, județul Neamț.

¹⁹ Gh. Ghibănescu, op. cit., IV, 2, p. 70-75.

²⁰ *Ibidem*.

²¹ Seliște la confluența Sacovățului cu Durăceasa, vezi *AMM XV-XX*, p. 194; pct. 179, apud Sergiu Ștefănescu.

²² Este actualul sat și comună Gârceni, județul Vaslui.
<http://www.cimec.ro> <http://www.muzeuvaslui.ro>

Mănăstirea Rafaila și moșia Oșeștilor). El a dat numele de Carp urmașilor săi²³, a cumpărat satul și moșia Țibănești. Din urmașii acestui Carp se trage și P.P. Carp, fost prim ministru al României în prima jumătate a secolului XX.

Prezentăm succinte date privind cumpărarea satului și moșiei Armășeni de către Carp Lungu, așa cum se găsesc ele în hotarnica de la 1746 și nu numai. Extragem din afirmațiile hotarnicului însărcinat de domnie să facă hotarnica Armășenilor „...am mers la satul Armășeni și la (o) vale ce se cheamă Rângoia care moșii sunt pe apa Bârlăzelului la Podul Lungului²⁴. Aceste moșii sunt cumpărătura lui Alistarh vel spătar de la Nastasia femeia Sandului, fecior lui Ilia Lungului, nepotul Lungului armaș și de la feciorii ei Ion și Anton și de la fiică-sa Dochița. Vânzare ce s-a făcut cu zăpășul din 1743 mai 15.

Această moșie fusese cumpărătură a Lungului armaș, cu mărturii și ispisoc de la Vasile Vodă din 1646 mart 15. Lungu cumpăraseră această moșie astfel: 1/3 din Armășeni cu vad de moară pe Drăgușana²⁵ și cu poiană de fânaț de la Neaniul, fiul lui Marco Motrea, cu 20 ughi. Altă 1/3 din Armășeni cu vad de moară în Bârlăzel, cu fânaț și cu prisacă, cumpărate de la un Petriman cu un cal prețuit 80 lei.

Urmașii Lungului mai prezintă și alte zapise și mărturii de la oameni buni și bătrâni pentru părți de moșie și o parte din alt vad de moară la apa Bârlăzelului, unde a fost moara lui Marcu și alte părți pe care le-a cumpărat de la Miron din Gârcina, cu 10 zloți.

A mai fost prezentat și alt zăpis „... din văleat 1625 mart 15, de la Miron din Gârcina... care vinde... din sat din Armășeni până la Rediul lui Țigan și Rângoia valea în sus... le-a vândut Lungului de Olăsei pentru 180 lei. Tot acest loc este stâlpit (și întărit) cu zăpis cu peceti (de) degete a megieși și răzeși... a fost scris de preotul Misail din Sohuleț în casa lui Iurașco din Hodoreni.

Toate aceste părți întăresc complet moșia satului Armășeni.

Prezentăm câteva extrase din documente ce se referă la armașul Carp Lungu, sau la satul Armășeni.

La 1627, mai 31²⁶, face plângere Stratul, feciorul Huhulei, ce au fost pârcaľab la Soroca, în care pârăște pe fratele său Vasile, un bețiv risipitor, care a vândut averea părintească, adică moșii, argint, aur, mărgăritar și alte provizii. Rămăsese doar jumătate din satul Negrești. Vasile (Huhulea) l-a vândut și pe acesta lui Lungu armașul. Domnul hotărăște ca Lungu să dea acea jumătate de Negrești (înapoi) lui Strat și să-și ia banii de la Vasile.

La 1646, martie 25²⁷, Vasile vv. întărește lui Lungu, fost armaș, părți din satul Țibănești (ai lui Carp) cumpărate de la mai mulți proprietari și părțile din satul Armășeni, ținutul Vaslui, cumpărate..., ca și alte părți din satul Găureni.

²³ N. Iorga, *Doc. VII, 2, 81*.

²⁴ Toponim rămas de la Carp Lungu, amintit și în alte documente.

²⁵ Cf. Petru Condrea, *Dicționar geografic al județului Roman*, Buc., 1891, p. 40, Drăgușana sau Chisălița, pârâu ce izvorăște din Dealul Mărului. Se unește la Crăești cu pârâul Zimbru și poartă mai departe numele de Crăiasca sau Toinarul și se varsă în Bârlad.

²⁶ *DRH XLX, A, (1626-1628)*, Editura Academiei RSR, București, p. 306-307, doc.219.

²⁷ *Catalogul Documentelor Moldovenesti, vol. II (1621-1652)*, p. 366, doc. nr. 1897.

La Iași, la 1662, iulie, 9²⁸, la Eustratie Dabija vv.”...s-au pârât în fața noastră feciorii Leontesei din Hodoreni cu feciorii Lungului ci-au fost armaș, pentru o moară și niște cas(e)ce sunt pe Bârlăzel, la sat la Băcești, zicând fiii Leontesei că acea moară și casele sunt făcute pe locul lor și au arătat și niște drese de pără și de ferăie cu care s-au pârât cu Lungul la Gheorghe Ghica Vodă și la Stefan Vasilie Vodă. Feciorii Lungului au arătat un zăpis mincinos de cumpărătură și au pierdut. Feciorii Leontesei au pus 12 zloți ferăie”.

Din informațiile cuprinse în „*Condica Liuzilor*”²⁹ reținem că la catagrafiile din mai 1820, Armășenii aveau 33 liudi și era stăpânit de vistiernicul Iordache Ruset. La catagrafia (recensământul) de la 1831, satul avea 27 liudi (capi de familie) și era stăpânit pe lângă vistiernicul Ruset și de vistiernicul C. Gorgos.

Revenim la uricul de la 1399 și aflăm că după judecata din Divanul Moldovei³⁰, Constantin Ipsilanti Vodă, în buiurdiul său din 1801, martie 20, împreună cu boierii din divan, stabilesc ca hotarul dintre Țibănești și Armășeni – pricină veche – să se facă după documentul de la 1399. Tot atunci s-a decis ca toate trei hotarnicele făcute de Cheșco uricar³¹ să nu se ia în seamă, iar despărțirea dintre moșiile Țibănești și Armășeni să se facă după semnele înscrise în uricul sârbesc de la 1399.

S-a hotărât să se caute hotarele începând cu movila găunoasă, deoarece: „... din această movilă se despart patru moșii, Țibăneștii, Armășenii, Hodoreni și Mălineștii care hotar din vechiu și până acum tot așa s-a păzit, neștrămutat și din dreapta linie a acelei movile, nici una dintre moșii nu poate trece în cealaltă...”. Însărcinat cu identificarea hotarelor a fost Barbu Târșoreanu, Acesta, după multă muncă, nu a reușit să găsească hotarele, deoarece a plecat cu măsurătoarea din alt loc decât se arată în uric și în sens invers³².

Ajunghând la hotarul dintre Țibănești, Băcești și Armășeni, spune: „... despărțirea dintre Armășeni și Băcești... se cade a fi la gura Crăoanei, sau Crasnei, unde dă în Bârlad dar dacă prin cercetarea ce s-a făcut s-au găsit patru guri ale Crasnei și care va fi aceea care o pomenește hrisovul nu se poate dovedi, decât numai că stăpânirea dintre Băcești și Armășeni drept acel loc s-ar fi găsit de 50 de ani încoace pâr la gura Crăoanei seci, ce să varsă în Gârbovăț”.

Deoarece la divanul domnesc nu s-a apelat la un traducător bun, iar în teren nu au putut fi identificate reperele, (1399-1801- după 402 ani (!) n. ns.) actul a fost considerat fals – plastograf și a fost rupt în trei bucăți...

Pentru a clarifica și alte episoade din istoricul acestui sat, prezentăm și alte extrase din hotamica Armășenilor datată 1746, august 5. În acest document se spune că moșia era cumpărătura lui Alistarh vel spătar de la urmașii Lungului. Pentru o mai

²⁸ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, III, I, Iași, 1910, p. 218-219, doc 158.

²⁹ Inclusă de Gh. Ghibănescu în *Surete și izvoade*, vol. XV, Vasluiul, studiu și documente, Iași, 1926, p. 261-262. (După Uricarul, vol. VI(VII)). Privind satul Armășeni, unele informații pot fi găsite și în volumul *Dumeștii Vasluiului*, de L. V. Lefter, S. Ștefănescu, S. Văcaru, p. 164-166.

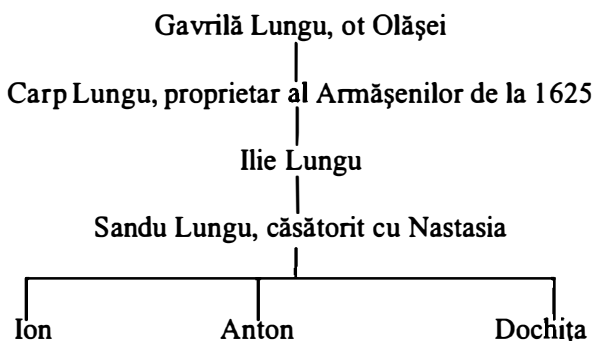
³⁰ Gh. Ghibănescu, *Ispisoace și zapise*, IV, 2, p. 51-55.

³¹ Hotarnice făcute în 7240 (1732) iulie 15; 7254 (1746), octombrie 2; 7273 (1765) iulie 10.

³² Noi, cu ocazia cercetărilor arheologice, am identificat hotarele și majoritatea reperelor din uric, după cca. zece ani de treceri repetate pe teren. Au fost făcute cunoscute în AMM XXI, p. 100-112.

bună înțelegere am întocmit o spiță a neamului lui Carp Lungu, atât cât ne-au permis datele de care dispunem.

Astfel:

Revenim la hotarnică. Hotarnicul arată că în baza poruncii domnești „...a strâns megieși de primpregiur precum Lupu și Vasile Buhlea, mazili din Țibănești, ce se hotărâsc din sus cu Armășenii, pe Ilie Gândul ginere lui Andronic cămărașul, ce are moșie ...în Leucușeni și Mălinești³³, ce să hotărâsc pre din gios și despre răsărit cu Armășenii și vale Rângoai; și alți răzeși ce erau de baștină în Leucușeni și Mălinești ca Andrei Jepiu, Neculai Jepiu, Ursache Jepiu, Gheorghită Neghină, Lupul a Sării (Săroiul, n. ns.) și Gheorghe, ce s-au răspuns toți nepoți și strănepoți ai lui Iurașco”.

Cu cei de mai sus au loc discuții și contestări privind locurile prin care va trece hotarul. Răzeșii din Leucușeni aduc un uric sârbesc din 6961 (1453), octombrie 22 dat lui Ivan Arbure pentru Leucușeni. Neînțelegerile continuă până stabilesc în teren seliștea Leucușenilor, în capul văii Rângoaei, din jos seliștea Mălineștilor la vadul Săimenilor, iar seliștea Armășenilor pe Drăgușana, nu pe Bârlăzel.

După discuții intense s-a căzut de acord că zapisul de la Miron din Gârcina, prin care s-au vândut multe părți din Armășeni și Valea Rângoaei ar fi bun „... c-au dat mulți bani” (pe el – 180 lei).

Odată clarificate neînțelegerile privind hotarele, s-a trecut la fixarea și stâlpirea lor. Așa s-a început: „Hotarul Armășenilor pe din gios, despre Mălinești, se începe dintr-un stejar în vârful dialului, cu bour, în rădiu din deal de movila găunoasă, se coboară prin rădiu la vale... la o arie... la vale pe muchia dealului... prin trei arii... toate cu pietre de hotar, o altă piatră de hotar este di vale de drumul mare³⁴, din sus de seliștea ce o fac Mălineștii, unde au fost vadul Săimenilor³⁵, la care piatră bate peste Bârlad prin poiană... și să sue la deal la codru pe un pisc pre din sus de un loc de

³³ Mălinești, Leucușeni și Rângoai sunt seliști, foste sate, în partea de vest a comunei Dumești, județul Vaslui.

³⁴ „Drumul Mare” - sau al Bacăului, mergea în acel loc paralel cu râul Bârlad.

³⁵ „Vadul Săimenilor”, toponim existent și azi, se găsea la limita actuală dintre satele Dumeștii Noi și Armășeni; prin el se trecea Gârbovătul. Azi: „Pe Semeni = Pe Dealul Beciului”.

prisacă³⁶ și se coboară la vale prin codru și apucă valea ezărului, pe sub buza piscului unde se pogoară drumul Gârcinilor în valea iazărului și apoi se sue la dial prin codru în vârful dialului unde se hotărăsc cu Gârcinii, cum merg șalte hotară în codru ce sunt alături”.

Aceasta este toată latura dinspre est a moșiei Arnășeni (n. ns.) cca. 7-8 km.

Apoi hotarnicul continuă: „Ne-am întors din nou la bourul din deal de movilă hotaru desparte,... în sus, rădiul lui Țigan din Țibănești, iar la vale în gios este rădiul de Armășeni. Hotarul merge pe vârful dialului în sus, până la alt bour la via lui Țigan și de acolo tot în sus prin pădure... despre un loc de prisacă ce este în hotarul Armășenilor... la o altă piatră de hotar ce s-a pus unde este drumul ce vine de la Armășeni afară în Țibănești într-un pisc (dealul Propita, n. ns.) ce bate gura văii Drăgușanei, în curmezișul luncii până în hotarul Băceștilor. Aceasta este latura dinspre nord a moșiei Arnășeni.

Hotarnica continuă cu latura de vest a moșiei. Apoi pe Drăgușana veche, până la capul podului ce este peste Bârlăzel³⁷ și merge drept prin luncă alături cu Băceștii și să sue la codru pe un pisc pe deasupra râpei Galbene³⁸, tot drept prin codru pe vârful dialului³⁹ până unde se hotărăște cu Gârcinii se încheie hotarul cu Băceștii (latura de vest, n. ns.). Latura dinspre sud a moșiei se găsea pe zarea Gârcenilor. Hotarnicul arată că apoi a măsurat și pământurile de pe moșia Armășeni și parte din valea Rângoaei, pe versanții dealurilor și pe tăblii, cu funie de 20 pași și pasul de 6 palme (cca. 28 m, n. ns.). S-a început cu costișa de răsărit. S-au măsurat pământuri late de o funie (cca. 28 m) și lungi de 13 funii (cca 364 m, n. ns.). Astfel că acestea aveau suprafața de cca 1,02 ha (n. ns.).

Pe acest versant al dealului s-au găsit 50 de pământuri. „În partea de sus, dinspre apus, s-au aflat în două racle 44 de pământuri, tot de o funie lățime, lungi de câte 10 funii. S-au mai măsurat trei poienițe pe Gârbovăț, până la apa Drăgușanei Vechi, unde se hotărăște cu Băceștii. S-au mai aflat opt funii de iastă parte de Bârlad, șes de fânețe.

De cealaltă parte a Bârladului s-au găsit 30 de funii lungul cu 26 funii latul, fânaț⁴⁰. Alte cinci funii s-au mai măsurat în luncă dinspre Băcești pâr în apa Bârladului⁴¹”.

Întrucât pădurile nu se măsurau, așa s-a încheiat măsura moșiei Arnășeni.

Astăzi putem aprecia că pădurile Armășenilor ocupau 2/3 din suprafața totală a moșiei.

³⁶ Vezi *AMM XV-XX, I*, p. 169, pct. 64. La capătul piscului Ezer, cf. S. Ștefănescu, O prisacă din sec. XV-XVIII, pe moșia Mălinești.

³⁷ Se găsea la est de Băcești, chiar lângă sat.

³⁸ Un pârâu ce aduce la ploi mari, un mâl galben. Iese din pădure și curge pe islazul fostului sat Ezer. Toponim existent.

³⁹ „Vârful Dealului” – culmea de deal ce urcă dinspre Băcești spre Gârceni și iese în Zarea Gârcenilor, la vest de Schitul Mălinești.

⁴⁰ Deci 50-60 ha fânaț, pe unde este acum gara Băcești (Constantin Prezan), Baza de recepție.

⁴¹ La est de actuala Grădină publică a Băceștilor.

Nu găsim necesar, iar spațiul nu permite să prezentăm și măsurătorile efectuate de hotarnic pe Valea Rângoaei, teritoriu aflat în afara moșiei actuale a satului Armășeni.

Nu ne este cu puțință mai mult, dar pentru întregirea istoriei acestui sat, cercetători mai tineri trebuie să cerceteze arhivele de după anul 1800.